

Биек хәсрәт күчү, әйләде донъядан

Өммәтләрем сезгә булсын әлвәдә

Безгә кил-олду биек мәвләдән

Асхабларым сезгә булсын әлвәдә

Буну диде яшләр толды күзенә

Бер кайгы тоште халкын йозенә

Хасән илә Хосәинне алды тезенә

Суикләрем сезгә булсын әлвәдә

Чакыр Биләлне килсен яныма

Юкуму юкләттем мендем атыма

Халәлем Айшә кызым Фатыйма

Өнле бәйтем сезгә булсын әлвәдә

Мизаннын ун ягына утырыр

Зәбаниләр тутар, тартар, китерер

Оммәт олганнарнын ешен бетерер

Оммөтлөрөм сезгә булсын әлвәдә

Абу Бәкргә бирелер бу иске донъяны

Биргә алыр – имеш бу татлы жанны

Фирдауси урыннарга кучаим мин сөздөн

Асхабларым сөзгө булсын элвөдө

Килде керде эвгө ол Шахи жиһан

Толмыш иде эвнен эче-тыши фиган

Фатыма аһ итеб анда елады

Атасынын муенына кулларын баглады

Яше агыб диде син жаным атам

Күнлөмнөн нуры жаным атам

Үлмө син синен очен мин үлөим

Син сау-ол мин сина курбан булаим

Мустафа диде йә Фатыйма жаным бәнем

Сыл яшенне еглама жаным бәнем

Шулай диеп яш илә толды күзе

Диде гани бул басынкы, кыяфәт кызым

Яныма килсен Хосәин илә Хасән

Кемнен күнеле тугры ана булыр разый Рахман

Ол ике мани барыб китерделәр

Мустафанын янына житкерделәр

Диделәр кем әйдәдә ни булдын бүген

Йорәгебезгә безнен орден туин

Ай болай таһы күрсәк сезне

Анабыз тудырмасын булса иде безне

Йорде бу хәлдә икән якын Жәбраил

Диде кем сина сәләм әйтте Жәлил

Сорады хәленнә дәхи диде Хода

Хабибым ни теләб кылыр Мина дога

Оммәтемне телим Хактан диде

Теләгем бутурур узактан бирле

Кире Хакка барыб килде Жәбраил

Диде кем сина сәлам әйтте Жәлил

Хак Тәгалә сина бик разый булды

Ол жәлләб өммәтенне бпгышлады

Өммәт – булсан хезмәтенне әйлә төмам

Ашык илә дәрә илә әссаләтү вәс-сәләм

Һич кыямәттә ботен әмбиялар

Жиелыб бер берсеннән сорарлар

Өллә йоз тотыб Мохәммәд өммәте

Кайсы анын өммәте вә өммәте

Жабраил килдектә Хактан әмер илә

Килмеш иде анда Азраил билә

Тышлардан эчкә тоште нида

Диде кем йә әһли-бәйти Мустафа

Рохсәт бармы эчкә кермәгә

Ол мунәввәр жәмалины күрмәгә

Фатыйма диде йә мискин гариб

Каты хаста Расул ауру ул бик

Бар эшенә әй карындашым араб

Монда без торабыз жилаб

Бер таны чакырды, диде мин китмәм

Мустафаны күрмәсәм, зиярат итмәсәм

Фатыйма диде ана кем син гажәб

Диде бер араб мин хуш адәб

Масләхат бар эчкә керсәм кирәк

Гашыйк, мәашукны күрмәгә кирәк

Өй минем дәвләтем атам кем дер ул

Эчкә кермәкне истәр йә Рсүл

Мустафа диде йә бу жан килгән

Ол арабидыр сендин мәнәр

Ол килгәндер угылларны кылган ятим

Жаннар алыб тәнләрне кылган рамим

Аерган углы, кызны анадан

Багры, башы йорәгеннән кан актырган

Кимсетер нурунны кылайлар күзләрне

Һәм сарытыр бит ул гол йозләрне

Алыр анын килгән кызларын

Калыр аналар бокләп тезләрен

Фиркат итәр анын якын кардәшләре

Ачы тошкән булыр татлы, татлы ашлары

Олдыр Ол кем барлыгын алган булган

Олдыр Ол кем күз яшләрне актырган

Жийган мәйт кылган улу адәм

Ут нәм аерылу салган улдыр адәмгә

Аты Азраилдыр килсен бире

Кеше нәм жин кутулмас анардан кере

Фатыйма ана ишек ачты рәван

Керде Азраил эчкә ол заман

Ол вакыт диде Расули-Мужтәбә

Әй әмин һош килден инде Мәрһабә

Сорады жан алу очен ме килден йә мәләк

Йә зиярат мы турур синнән теләк

Диде килмешем зиярат итәрәм

Рохсәт булса жанынны алыб китәрәм

Диде Азраилга бул хазер бул һуман

Теләгем синен иле йәвмил-кыям

Мин кайгырам өммәтем очен өммәтем

Кыл жәлләв аларны тутма каты

Мине жәфала аларны газалама йә Мәләк

Өввәл-ахыр бу торыр синнән теләк

Как Тәгаләдән нида килде һәмин

Йә Мохәммәд диде Раббул-әлямин

Хасрәтләнемә син Йә хабиб булма мәглүм

Һәр нәрсә син теләден булды кабул

Диде хужа ол Хайрул-әнәм

Оммәтемә миннән кылырсыз сәләм

Өй мине жан илә сойгән оммәтем

Һәм соя жаны кебек һәр соннәтем

Һәр эше булганнарға кинәш бирде

Дәни жаным Хакка тәслим әйләде

Чун сәфәр кылды жиһандан Мустафа

Донъядан һич кемсә котмәсен мөнгелек вәфа

Һәр ни данлы, гүзәл яшәр исә бер кеше

Акыбәт үлмәк торур анын эше

Гәр диләрсез уттан нәжәт

Ашыйк илә дәрә илә әйтик әссаләт

“Маулед” на татарском

Хасян хазрат Хаметов

Январь, рабигуль-авваль 2015